

136.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 12 lutego 1930 r.

w przedmiocie wstrzymania eksmisji dzierżawców gruntów, zajętych pod budynki i położonych w obrębie miast, miasteczek, wsi i osad na obszarze okręgów sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie.

Art. 1. Właściciele budynków mieszkalnych i stanowiących ich przynależność zabudowań gospodarczych, wybudowanych na wydzierżawionych gruntach na obszarze okręgów sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie, nie mogą być z gruntów, zajętych pod te budynki, eksmitowani, chociażby odnośne umowy dzierżawne wygasły lub budynki uległy zniszczeniu.

Art. 2. Właściwy sąd I instancji wstrzyma do dnia 1 kwietnia 1933 r. na wniosek strony interesowanej wykonanie wyroku, choćby wydanego przez sąd wyższy, jeżeli wyrok, dotyczący jednej z osób, wymienionych w art. 1, orzeka eksmisję z dzierżawionego gruntu lub obowiązek zniesienia zabudowań.

Art. 3. Opłata dzierżawna w wypadkach ukończenia umowy dzierżawnej, przewidzianej w art. 1, o ile nie jest już zapłacona, wynosi 1 zł od każdego rubla, którego płacono z tegoż tytułu według kontraktu, lub w braku kontraktu — według miejscowych norm dzierżawnych z 1914 r. i będzie płatna do dnia 31 stycznia każdego roku za okres roczny, rozpoczynający się od dnia 1 kwietnia roku poprzedniego.

Opłata dzierżawna może być uiszczona także za pośrednictwem poczty.

Art. 4. W razie niezapłacenia oznaczonego w art. 3 czynszu z winy dzierżawcy mają zastosowanie przepisy ogólnie obowiązujące.

Art. 5. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 6. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1930 r. i obowiązuje do dnia 1 kwietnia 1933 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *K. Bartel*

Kierownik Ministerstwa Sprawiedliwości: *Dutkiewicz*
